

OTTO HENRIKSSON

Utklipp fra gjesteboka
på Storsyltoppen 11. juni 1933

Tusenkonstnären Otto Henriksson från Asarna

*Hør du burru bäcken brusar
bør du burru vinden susar
när du bestiger Sylens topp.
Det gick ju bit i fullt galopp.
Hør du burru hjärtat slår
när du uppå toppen står.
Hør du uppå Korpens sång
hjärtat slår då gång på gång
Jag sjunger här min glada sång
fastänn platsen är lite trång —
jag vandrar här som på en spång.*

ARNE FALKANGER

Noen dager til fjells

På dagens tur er jeg kommet forbi en gryteaktig formasjon i fjellet. Jeg har passert her tidligere noen ganger, men aldri stanset. Er det belysningen eller min egen sinnsstemning som i dag får meg til å sitte ned og se på bildet foran meg?

Den ene siden av gryten er solbeskinnet, mens den annen er fiolett i skyggen. Det er revner i bergveggen og et par steder henger hvite strenger av vann som samler seg til et lite blågrønt tjern inne ved foten av fjellet. Hyller i berget lager morsomme horisontale innslag i bildet. Det er noe monumentalt over bergveggen som får meg til å tenke på kirkeinteriør. Og tankene går videre — til kunstverk som alle stopper ved og beundrer fordi de er laget av mennesker. Jeg spør meg selv om ikke naturens kunstverk også har sin verdi. Slike ting som ruvende fjell, mektige fosser og storslagne utsikter fanger interesse hos alle fordi man simpelthen ikke kan unngå å se dem. Men det er så mange ting, slik som denne bergveggen, som vi haster forbi. Det kan være så meget annet også — noen svære steinblokker som er stablet sammen til et monument langt dristigere enn noen billedhugger tør vove. Eller det kan være en enslig stein hvor den røde laven danner et dekorativt innslag som er like friskt som det en maler presterer på lerretet. En furu med karakteristisk silhuet mot himmelen er vel verd å stanse ved. En tørr, forvridd gren hvor tiden har flådd barken av så selve strukturen ligger åpen, kan fortelle sin historie om en hard kamp for livet. Der er hundrevis av liknende ting å legge merke til og det er utrolig hvor vakkert og interessant *det* kan være som naturen selv har laget. Legger vi så til alle de ting som naturvitenskapen har lært oss om alle tings vidunderlige oppbygning helt ned til stoffets minste partikler, blir vår ferd dobbelt interessant. Men alt for ofte har vi hastverk, og